

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI
 ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE
 TEATAJA

9. aprill 1990

Nr. 11 (931)

25. aastakäik

SISUKORD

I

164. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Kohtla-Järve maakonna ümbernimetamise kohta Ida-Viru maakonnaks.
165. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus Rakvere maakonna ümbernimetamise kohta Lääne-Viru maakonnaks.

II

166. Eesti NSV Valitsuse määrus Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. mai 1989. a. määruse nr. 168 osalise muutmise kohta.
167. Eesti NSV Valitsuse määrus «Eesti NSV Rahandusministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta.
168. Eesti NSV Valitsuse määrus «Eesti NSV Materiaalsete Ressursside Ministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta.
169. Eesti NSV Valitsuse määrus «Eesti NSV Riikliku Kaubalitsentsiameti põhimääruse» kinnitamise kohta.
170. Eesti NSV Valitsuse määrus mõnede valitsuse määruste kehtetuks tunnistamise kohta.
171. Eesti NSV Valitsuse määrus «Eesti NSV Tööstus- ja Energeetikaministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta.

I

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

164 Kohtla-Järve maakonna ümbernimetamise kohta Ida-Viru maakonnaks

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Nimetada Kohtla-Järve maakond ümber Ida-Viru maakonnaks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RUUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 26. märtsil 1990.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

165 Rakvere maakonna ümbernimetamise kohta Lääne-Viru maakonnaks

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Nimetada Rakvere maakond ümber Lääne-Viru maakonnaks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RUUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär A. ALMANN

Tallinn, 26. märtsil 1990.

II

EESTI NSV VALITSUSE MÄÄRUS

166 Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. mai 1989. a. määruse nr. 168 osalise muutmise kohta

Eesti NSV Valitsus määrab:

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. mai 1989. a. määruse nr. 168 (ENSV Teataja 1989, nr. 23, art. 293) punkti 1 osaliseks muutmiseks Eesti NSV ministriumidel ning maakonna- ja linnavalitsustel võtta teadmiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 7. detsembri 1989. a. määrus nr. 1093 «NSV Liidu sisetarbijaturu kaitse ning Nõukogude valuuta ja tarbekaupade üle NSV Liidu riigipiiri toimetamisel kuritarvituste vältimise abinõude kohta» ja 13. detsembri 1989. a. määrus nr. 1108 «Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning muude valuuta- ja teiste väärtuste välismaalt ja välismaale sisse- ja väljaveo, saatmise ja ülekandmise määrustikus» muudatuste tegemise kohta» (juurde lisatud).

Eesti NSV Valitsuse esimees I. TOOME

Eesti NSV riigiminister T. JÄRVE

Tallinn, Toompea, 29. detsembril 1989. Nr. 431.

I
NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

NSV Liidu sisetarbijaturu kaitse ning Nõukogude valuuta ja
tarbekaupade üle NSV Liidu riigipiiri toimetamisel kuritarvituste
vältimise abinõude kohta

NSV Liidu tarbijaturu stabiliseerimiseks, kuritarvituste ennetamiseks Nõukogude valuuta väljaveol sotsialistlikesse riikidesse ja tarbekaupadega spekulatsioonide vältimiseks NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrab:

1. NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1989. a. määrusega nr. 266 (NSVL MK 1989, nr. 18, art. 58) kinnitatud «Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning muude valuuta- jateiste väärtuste välismaalt ja välismaale sisse- ja väljaveo, saatmise ja ülekandmise määrustiku» osaliseks muutmiseks nõustuda NSVL Riigipanga ja NSVL Välispanga ettepanekutega:

a) kehtestada 1. jaanuarist 1990. a. NSV Liidus alaliselt elavatele ja mittekaubanduslike maksete osas arvelduste tegemiseks sõlmitud lepete osalistesse riikidesse sõitvatele kodanikele Nõukogude valuutas nende kodanike isiklike vahendite arvel välisvaluuta ülekandmise (väljaveoks müügi) järgmised normid (määrustiku lisa ettenähtud normide asemel):

kuni 100 rubla (ühe isiku kohta) igaks sõiduks — määrustiku punkti 15 alapunktides «a», «b» ja «c» nimetatud juhtudel;

kuni 250 rubla (ühe isiku kohta) aastas, olenemata sõitude arvust — määrustiku punkti 15 alapunktis «d» ettenähtud juhtudel;

b) Nõukogude valuutas kuni 30 rubla (ühe isiku kohta) kohustusliku tagasitoomise kohta, mida Bulgaaria RV-sse, Ungari Vabariiki, Saksa DV-sse, Poola RV-sse, Rumeenia SV-sse, Tšehhoslovakkia SV-sse ja Mongoolia RV-sse ajutiselt sõitvad Nõukogude kodanikud välja veavad.

Sellega seoses sõnastada nimetatud määrustiku punkti 4 alapunkt «a» järgmiselt:

«a) ajutiselt välismaale sõitvate Nõukogude kodanike poolt tolliorganites registreeritud Nõukogude valuuta (sularaha) väljavedu, kusjuures ei ole õigust seda valuutat välismaal kulutada ja see tuleb kohustuslikus korras NSV Liitu tagasi tuua;».

Kehtestada käesoleva alapunkti esimeses—kolmandas lõigus ettenähtud kord 1. jaanuarist 1990. a.

2. NSV Liidus väliturismi juhtivatel organitel võtta tarvitusele abinõud peatamaks ajutiselt sotsialistlike riikide kodanike organiseeritud turismigruppide transiitsõidud läbi NSV Liidu territooriumi.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimees N. RÖZKOV

NSV Liidu Ministrite Nõukogu asjadevalitseja M. ŠKABARDNJA

Tõlge

NSV LIIDU MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

«Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning muude valuuta- ja teiste väärtuste välismaalt ja välismaale sisse- ja väljaveo, saatmise ja ülekandmise määrustikus» muudatuste tegemise kohta

Seoses mittekaubanduslikes maksetes rubla erikursi rakendamise korra laiendamisega 18. detsembrist 1989. a. operatsioonidele, mida sooritatakse Jugoslaavia dinaaridega (sularahas) ning maksevahenditega Jugoslaavia dinaarides ja USA dollarites kliiringu alusel tehtavates arveldest Jugoslaavia FSV-ga NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrab:

NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. märtsi 1989. a. määrusega nr. 266 (NSVL MK 1989, nr. 18, art. 58) kinnitatud «Nõukogude valuuta, välisvaluuta ning muude valuuta- ja teiste väärtuste välismaalt ja välismaale sisse- ja väljaveo, saatmise ja ülekandmise määrustiku» osaliseks muutmiseks nõustuda NSVL Rahandusministeeriumi, NSVL Riigipanga ja NSVL Välispanga ettepanekuga kehtestada kodanike isiklike vahendite (Nõukogude vaiuutas) arvel Jugoslaavia FSV-sse välisvaluuta ülekandmise (väljaveoks müügi) normid (määrustiku lisan ettenähtud normide asemel):

kuni 2400 rubla — määrustiku punkti 14 alapunktides «d» ja «k» nimetatud juhtudel;

kuni 600 rubla — määrustiku punkti 14 alapunktis «l» nimetatud juhtudel.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimees N. RÖŽKOV

NSV Liidu Ministrite Nõukogu asjadevalitseja M. ŠKABARDNJA

Moskva, Kreml, 13. detsembril 1989. Nr. 1108.

EESTI NSV VALITSUSE MÄÄRUS

167 «Eesti NSV Rahandusministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta

Eesti NSV Valitsus määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV Rahandusministeeriumi põhimäärus».
2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 13. detsembri 1984. a. määruse nr. 622 ««Eesti NSV Rahandusministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1985, nr. 4, art. 55) punkt 1 ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 23. juuni 1988. a. määruse nr. 300 «ENSV Rahandusministeeriumi tegevuse ja organisatsioonilise struktuuri ümberkorraldamise kohta» (ENSV Teataja 1988, nr. 42, art. 608) punktid 1—12.

Eesti NSV Valitsuse esimees I. TOOME

Eesti NSV riigiminister T. JÄRVE

Tallinn, Toompea, 29. märtsil 1990. Nr. 68.

Kinnitatud
Eesti NSV Valitsuse 29. märtsi 1990. a.
määrusega nr. 68

Eesti NSV Rahandusministeeriumi põhimäärus

I. Üldsätted

1. Eesti NSV Rahandusministeerium (edaspidi Rahandusministeerium) on riigivalitsemise keskorgan, kes teostab Eesti NSV Valitsuse rahanduspoliitikat.

2. Rahandusministeeriumi põhiülesanne on vabariigi rahanduspoliitika väljatöötamine ja sellekohaste seadusandlike aktide projektide ettevalmistamine, Eesti NSV riigieelarve (edaspidi riigieelarve) projektide koostamine ja riigieelarve täitmise korraldamine.

3. Rahandusministeerium juhindub oma tegevuses Eesti NSV konstitutsioonist, teistest Eesti NSV seadustest, Eesti NSV Valitsuse otsustest ja käesolevast põhimäärusest.

4. Rahandusministeerium on juriidiline isik, kellel on Eesti NSV riigivapi kujutise ja oma nimega pitsat.

II. Rahandusministeeriumi tegevussuunad ja volitused

5. Temale pandud ülesannete täitmiseks Rahandusministeerium:

1) töötab välja vabariigi rahanduspoliitika põhisuunad ja sellekohaste seadusandlike aktide projektid;

2) töötab välja Eesti NSV Valitsuse maksupoliitika ja teostab seda;

3) koostab riigieelarve projekti, esitab selle Eesti NSV Valitsusele, korraldab ja kontrollib riigieelarve täitmist;

4) korraldab riigieelarve tulude ja kulude majanduslikult põhjendatud planeerimist;

5) rakendab abinõusid riigieelarvest eraldatud vahendite säästlikuks ja sihipäraseks kasutamiseks ning eelarves ettenähtud tulude õigeaegseks laekumiseks;

6) korraldab riigieelarvest krediitide avamist ja finantseerib riigieelarvest ettenähtud üritusi ja asutusi;

7) korraldab riigieelarve ja kohalike eelarvete ning eelarveliste asutuste kulueelarvete täitmise raamatupidamise ja aruandluse alast tööd;

8) esitab Eesti NSV Valitsusele ettepanekuid finantsvahekordade kindlaksmääramiseks riigieelarve ja kohalike eelarvete, samuti riigieelarve ja NSV Liidu riigieelarve vahel;

9) koostab kooskõlastatult Eesti Pangaga Eesti NSV maksebilansi;

10) töötab koos Eesti Pangaga välja riigieelarve ja kohalike eelarvete kassalise täitmise operatsioonide sooritamise korra;

11) analüüsib koos Eesti Pangaga vabariigi maksevõimet ja raha ostuvõimet, teeb Eesti NSV Valitsusele ettepanekuid maksevõime tagamiseks ja raha ostuvõime tugevdamiseks;

12) analüüsib ja üldistab ettevõtete tööd isemajandamise ning isejuhitumise tingimustes ja esitab vajaduse korral vabariigi valitsusele ettepanekuid nende töö parandamiseks, isemajandamise tugevdamiseks ning majandustegevuse elavdamiseks;

13) tagab vabariiklikes sihtprogrammides ja arengukavades sisalduvate strateegiliste majanduspoliitiliste eesmärkide ja ülesannete rahandusliku kindlustatuse ettenähtud korras;

14) rakendab koos pangaasutustega abinõusid elanike rahaliste vahendite kaasamiseks rahvamajanduse finantseerimisse väärtpaberite väljalaskmise ja loteriide ning muude ürituste korraldamise teel;

15) korraldab Eesti NSV ministriumide, riiklike ametite, inspeksioonide ja sihtfondide poolt esitatud eelarve täitmise koondaruannete läbivaatamist ja analüüsi;

16) korraldab rahandusalast koostööd NSV Liidu, teiste liiduvabariikide ja välisriikide vastavate organitega;

17) juhendab kohaliku omavalitsuse täitevorganite rahandustööd;

18) valmistab oma pädevuse piires ette ning võtab osa kõigi rahandusala küsimuste läbivaatamisest Eesti NSV Valitsuses;

19) korraldab rahandussüsteemi töötajate täienduskoolitust.

6. Rahandusministeeriumil on temale pandud ülesannete täitmiseks õigus:

1) tutvuda Eesti NSV ministriumide, riiklike ametite, inspeksioonide ja kohaliku omavalitsuse täitevorganite samuti kõigi Eesti NSV-s paiknevate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide tööga ning saada nendelt tööks vajalikke andmeid;

2) kaasata Eesti NSV ministriumide, riiklike ametite, inspeksioonide ja kohaliku omavalitsuse täitevorganite esindajaid ministriumi töös üleskerkivate küsimuste arutamisse ja lahendamisse;

3) kontrollida vabariigi pangaasutuste tööd riigieelarve kassalisel täitmisel;

4) moodustada käesolevast põhimäärusest tulenevate ülesannete lahendamiseks ettevõtteid ja asutusi;

5) võtta vastu otsuseid käesoleva põhimäärusega ministriumile pandud ülesannete, samuti muude Eesti NSV Ülemnõukogu ja Eesti NSV Valitsuse poolt antud ülesannete täitmise korraldamiseks ning kontrollida nende täitmist oma pädevuse piires.

7. Rahandusministeeriumi otsused on juhendumiseks ja täitmiseks kõigile Eesti NSV territooriumil paiknevatele juriidilistele isikutele, samuti üksikisikutele.

III. Rahandusministeeriumi juhtimine

8. Rahandusministeeriumi juhib minister, kelle nimetab ametisse Eesti NSV Ülemnõukogu Eesti NSV Valitsuse esimehe ettepanekul.

9. Rahandusministri asetäitjad nimetab ametisse ning vabastab ametist Eesti NSV Valitsuse esimees Eesti NSV rahandusministri ettepanekul.

10. Eesti NSV rahandusministri valitsemisalas on Eesti NSV Valitsuse poolt kindlaksmääratud Eesti NSV riiklikud ametid, kes alluvad Eesti NSV Valitsusele.

11. Eesti NSV rahandusminister:

1) annab määrusi, käskkirju ja juhendeid kõigis ministeeriumi tegevusse puutuvates küsimustes;

2) võtab tööle ja vabastab töölt ministeeriumi töötajaid;

3) kinnitab ministeeriumi struktuuri, töötajate koosseisu ja palgamäärad, lähtudes ametipalkade skeemist ning Eesti NSV Valitsuse poolt kindlaksmääratud töötasustamisfondist;

4) kinnitab ministeeriumi valitsuste ja osakondade ning tema halduses olevate ettevõtete ja asutuste põhimäärused, samuti nende ettevõtete ja asutuste juhtide ametipalgad.

EESTI NSV VALITSUSE MÄÄRUS

168 «Eesti NSV Materiaalsete Ressursside Ministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta

Eesti NSV Valitsus määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV Materiaalsete Ressursside Ministeeriumi põhimäärus».

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 26. novembri 1979. a. määruse nr. 610 «Eesti NSV Riikliku Materiaal-Tehnilise Varustuse Komitee (ENSV Varustuskomitee) põhimääruse kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1980, nr. 3, art. 21) punkt 1 ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. juuli 1988. a. määruse nr. 356 «ENSV Varustuskomitee organisatsioonilise struktuuri ja tegevuse ümberkorraldamise kohta» (ENSV Teataja 1988, nr. 39, art. 564) punktid 1, 2, 3 ja 5.

Eesti NSV Valitsuse esimees I. TOOME

Eesti NSV riigiminister T. JÄRVE

Kinnitatud
Eesti NSV Valitsuse 30. märtsi 1990. a.
määrusega nr. 69

Eesti NSV Materiaalsete Ressursside Ministeeriumi

põhimäärus

I. Üldsätted

1. Eesti NSV Materiaalsete Ressursside Ministeerium (edaspidi ministeerium) on Eesti NSV riigivalitsemise keskorgan.
2. Ministeeriumi põhiülesanne on Eesti NSV rahvamajandusele tootmistehnilise otstarbega toodangu (edaspidi toodang) tagamise riikliku poliitika väljatöötamine ja ellurakendamine.
3. Ministeeriumi põhifunktsioonid on:
 - 1) toodangu hulgi- ja jaekaubanduse edendamine;
 - 2) tarbijate kindlustamine tsentraliseeritult jaotatava toodanguga;
 - 3) toodangu kaubavahetusfondi moodustamise ja kasutamise koordineerimine, vastava riikliku kaubareservi moodustamine ja kasutamine rahvamajanduse erakorraliste vajaduste rahuldamiseks;
 - 4) alternatiivsete hulgikaubandusvormide (toodangu kaubabörside, hulgilaatade, oksjonite jne.) arengu suunamine ja konkurentsieelduste loomine;
 - 5) sekundaartoorme varustamise ja ümbertöötamise ning ehitusmaterjalide jaemüügi korraldamine.
4. Ministeerium juhindub oma tegevuses Eesti NSV konstitutsioonist, teistest Eesti NSV seadustest ja Eesti NSV Valitsuse otsustest.
5. Ministeerium on juriidiline isik, kellel on Eesti NSV riigivapi kujutise ja oma nimega pitsat.

II. Ministeeriumi funktsioonid

6. Ministeerium temale pandud ülesannete täitmiseks:
 - 1) korraldab toodangu hulgikaubanduse arendamisega seotud küsimuste lahendamist;
 - 2) organiseerib hulgikaubandusettevõtete võrgu kaudu tarbijate varustamist tsentraliseeritult jaotatava toodanguga;
 - 3) koordineerib toodangu hulgilaatade, oksjonite, kaubabörside jms. korraldamist, loob tingimused konkurentsi tekkimiseks ning kaubalisrahaliste turusuhete laiendamiseks;
 - 4) korraldab toodangu turu uurimist, koostab toodangu nõudmise ja pakkumise bilansse ning töötab koos huvitatud ministeeriumide, ettevõtete ning organisatsioonidega nende alusel välja siseturu ning vabariigi tarbijate ja hankijate kaitseabinõusid;
 - 5) valmistab ette toodangu ostu-müügi ja hangete riigitellimusi ning korraldab lepingute sõlmimist;

6) korraldab hulgikaubandusettevõtete kaudu Eesti NSV-s valmistatud toodangu hankimist tarbijatele teistes liiduvabariikides ja välisriikides;

7) korraldab hulgikaubandusettevõtete kaudu toodangu ostmist vabariigi kaubavahetusfondi ja koordineerib selle kasutamist;

8) koordineerib hulgikaubandusettevõtete toodangu riikliku reservi loomist ning suunab selle kasutamist vabariigi rahvamajanduse erakorraliste vajaduste rahuldamiseks;

9) osaleb välismajandustegevuses vabariigi rahvamajanduse kindlustamiseks toodanguga;

10) analüüsib seadusandluse rakendamist, valmistab Eesti NSV kõrgemate riigivõimu- ja -valitsemisorganite ülesandel või omal algatusel ette seadusandlike aktide ning Eesti NSV Valitsuse otsuste projekte, annab arvamusi ja eksperthinnanguid oma valitsemisalas olevaid küsimusi puudutavate normatiivaktide projektide kohta;

11) töötab koos teiste vabariigi ministriumidega välja Eesti NSV Valitsuse poolt NSV Liidu keskorganite ja teiste liiduvabariikidega sõlmitavate lepingute projekte toodangu vahetuse kohta;

12) koordineerib teistes liiduvabariikides tegutsevate Eesti NSV kaubandusesindajate tegevust toodangu vahetuse korraldamise osas;

13) suunab vabariigi kommertsinfosüsteemi tegevust ettevõtete- ja organisatsioonidevaheliste horisontaalsete majandussidemete loomisel;

14) teeb ettepanekuid kõrgendatud nõudlusega toodangu väljalaske stimuleerimise ning paindlike hindade, krediidi- ja maksusoodustuste kehtestamise ja kasutamise kohta;

15) koordineerib kõigi rahvamajandusharude varustamist veotaa- raga, samuti taara korduvkasutusega seotud küsimuste lahendamist;

16) koordineerib ehitusmaterjali jaekaubandust;

17) koordineerib sekundaartoorme ning tootmisjäätmete ringlusse kaasamise ja nendest toodangu valmistamise küsimuste lahendamist;

18) korraldab Eesti NSV Valitsuse poolt NSV Liidu keskorganite ja teiste liiduvabariikidega sõlmitud kaubavahetuslepingute alusel sõlmitud hankelepingute ning tsentraliseeritud korras jaotatava toodangu hankelepingute täitmise kontrolli;

19) koordineerib vabariigi materiaal-tehnilise varustamise organite koostööd NSVL Varustuskomitee ja tema organitega;

20) osaleb tootmisvahendite hulgikaubandusele adekvaatse majandusmehhanismi väljatöötamise ning kasutuselevõtu meetoodilises juhendamises (hinnakujundus, hulgikaubandusettevõtete tulude moodustamine, töötasustamine, ettevõtete tootmis- ja kaubavarude moodustamine, nende loomise finantseerimine ning krediteerimine);

21) teostab hulgikaubandusettevõtete meetoodilist juhendamist;

22) töötab välja hulgikaubandusettevõtete, kaubabörside, kommerts-keskuste, kaupluste jt. võrgu arendamise põhisuunad ning automatiseeritud teabetöötlussüsteemide arengusuunad;

23) korraldab kaadri valikut ja paigutamist ning koordineerib selle ettevalmistamist ja täienduskoolitust;

24) koordineerib koos huvitatud ministeeriumiga rahvamajanduse toodanguga kindlustamise jooksvate ning perspektiivsete küsimuste lahendamist.

III. Ministeeriumi õigused

7. Ministeeriumil on temale pandud ülesannete täitmiseks oma pädevuse piires õigus:

1) anda kaubalis-rahalistele turusuhetele ülemineku perioodil vabariigi hulgikaubandusettevõtetele ja -organisatsioonidele kohustuslikke juhi-seid vabariigi rahvamajanduse materiaal-tehnilise kindlustamise vallas;

2) saada Eesti NSV-s paiknevatelt ettevõtetelt ja organisatsioonidelt andmeid materiaal-tehnilise varustatuse ja toodanguvarude seisu kohta;

3) anda oma pädevuse piires välja määrusi, käskkirju ja juhendeid;

4) kinnitada ministeeriumi halduses olevate ettevõtete põhikirju;

5) saada Eesti NSV ministeeriumidelt, riiklikelt ametitelt, inspeksioonidelt ja kohaliku omavalitsuse täitevorganitelt, samuti kõigilt teiselt Eesti NSV territooriumil paiknevatelt ettevõtetelt, asutustelt ja organisatsioonidelt tööks vajalikke andmeid;

6) moodustada oluliste probleemide läbivaatamiseks ning ettepanekute ja otsuseprojektide väljatöötamiseks ajutisi komisjone ja töögrupe, kaasates selleks volitatud spetsialiste Eesti NSV ministeeriumidest, riiklikest ametitest, inspeksioonidest ja teistest valitsusasutustest, ettevõtetest ja organisatsioonidest, samuti kohaliku omavalitsuse täitevorganite poolt volitatud esindajaid;

7) kaasata Eesti NSV ministeeriumide, riiklike ametite, inspeksioonide ja teiste valitsusasutuste ning kohaliku omavalitsuse täitevorganite poolt volitatud esindajaid vabariigi materiaal-tehnilisel varustamisel kerkivate küsimuste arutamisse ja lahendamisse;

8) pidada läbirääkimisi ja sõlmida kokkuleppeid Eesti NSV, teiste liiduvabariikide ja välisriikide ettevõtete, asutuste ja organisatsioonidega;

9) moodustada, reorganiseerida ning likvideerida seadusandlusega ettenähtud korras ettevõtteid ja organisatsioone käesolevast põhimäärusest tulenevate ülesannete lahendamiseks;

10) võtta volitatud töötajate kaudu oma pädevusse kuuluvate küsimuste arutamiseks osa teistes Eesti NSV ministeeriumides, riiklikes ametites, inspeksioonides, ettevõtetes ja organisatsioonides korraldatavatest nõupidamistest;

11) ministeeriumi töötajatel on õigus tutvuda Eesti NSV ministeeriumide, riiklike ametite, inspeksioonide ning teiste valitsusasutuste ja kohaliku omavalitsuse täitevorganite tööga küsimustes, mille juhtimine, suunamine, korraldamine ja koordineerimine on pandud käesoleva põhimäärusega ministeeriumile, samuti käia töötöendi esitamisel kõigis Eesti NSV-s paiknevates ettevõtetes, asutustes ja organisatsioonides.

IV. Ministeeriumi juhtimine

8. Ministeeriumi juhib minister, kelle nimetab ametisse Eesti NSV Ülemnõukogu Eesti NSV Valitsuse esimehe ettepanekul.

9. Ministri asetäitjad nimetab ametisse ja vabastab ametist Eesti NSV Valitsuse esimees ministri esildisel.

10. Ministeeriumi keskaparaadi ülalpidamiskulud kaetakse Eesti NSV riigieelarvest. Nende kulude aastapiirsumma kinnitab Eesti NSV Valitsus.

11. Eesti NSV materiaalse ressursside minister:

1) tagab ministeeriumile käesoleva põhimäärusega pandud ning Eesti NSV Valitsuse poolt antud ülesannete täitmise;

2) korraldab ministeeriumi osakondade ja teiste struktuuriüksuste ning tema halduses olevate ettevõtete ning organisatsioonide tegevust;

3) annab määrusi, käskkirju ja juhendeid. Ministri äraolekul kirjutab nendele alla tema poolt volitatud ministri asetäitja;

4) kinnitab ministeeriumi keskaparaadi struktuuri, töötajate koosseisu ja palgamäärad Eesti NSV Valitsuse poolt kindlaksmääratud töötasustamisfondi piires ning lähtudes ametipalkade skeemist;

5) kinnitab ministeeriumi osakondade, tema halduses olevate ettevõtete ja asutuste põhimäärused ning töötajate ametijuhiste koostamise korra;

6) määrab Eesti NSV seadusandlusega ettenähtud korras ametisse ja vabastab ametist ministeeriumi halduses olevate ettevõtete ning organisatsioonide juhid, kinnitab nende ametipalgad, preemiad ja preemermistingimused.

12. Ministri asetäitjal on ministri poolt määratud tegevusvaldkondade piires õigus vastu võtta otsuseid ja kirjutada alla dokumentidele.

Ministri asetäitjad tagavad nendele pandud tegevusvaldkondade piires ministeeriumi tegevuse. Neil on õigus anda sel alal juhiseid ministeeriumi osakondade ja teiste struktuuriüksuste, tema halduses olevate ettevõtete ja asutuste juhtidele ning pärida neilt seletust.

EESTI NSV VALITSUSE MÄÄRUS

169 «Eesti NSV Riikliku Kaubalitsentsiameti põhimääruse» kinnitamise kohta

Eesti NSV Valitsus määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV Riikliku Kaubalitsentsiameti põhimäärus».

2. Eesti NSV Valitsuse 16. jaanuari 1990. a. määruse nr. 10 «Eesti NSV riiklike ametite moodustamise kohta» (ENSV Teataja 1990, nr. 5, art. 89) punkti 1 osaliseks muutmiseks nimetada Eesti NSV Riiklik Litsentsiamet ümber Eesti NSV Riiklikuks Kaubalitsentsiametiks.

Eesti NSV Valitsuse esimees I. TOOME

Eesti NSV riigiminister T. JÄRVE

Kinnitatud

Eesti NSV Valitsuse 30. märtsi 1990. a.
määrusega nr. 70**Eesti NSV Riikliku Kaubalitsentsiameti****põhimäärus****I. Üldsätted**

1. Eesti NSV Riiklik Kaubalitsentsiamet (lühendnimetus Eesti Kaubalitsentsiamet) on Eesti NSV Valitsusele alluv riigivalitsemisorgan, kes korraldab kaupade (põllumajandussaadused tarbekaup, tootmistehnilise otstarbega toodang, mitmesugused tööd ja teenused) sisse- ja väljaveo riiklikku reguleerimist Eesti NSV majandusministri valitsemisalas.

2. Eesti Kaubalitsentsiamet (edaspidi litsentsiamet) lähtub oma tegevuses Eesti NSV konstitutsioonist, teistest Eesti NSV seadustest, Eesti NSV Valitsuse otsustest, Eesti NSV ja teiste riikide vahelistest kokkulepetest ja käesolevast põhimäärusest.

3. Litsentsiamet kehtestab kõigile ettevõtlus- ja omandivormidele ning kõikidele majandussubjektidele ühtsed tingimused kaupade sisse- ja väljaveost osavõtuks ning tagab oma tegevuse avalikkuse.

4. Litsentsiamet on juriidiline isik. Tal on Eesti NSV riigivapi kujutise ja oma nimega pitsat ning iseseisev arveldusarve pankades.

II. Tegevusala ja põhiülesanded

5. Litsentsiameti tegevusalasse kuulub:

1) osalemine vabariigi siseturu kaitse tervikliku regulaatoritesüsteemi loomises ja realiseerimises;

2) kaasaaitamine ettevõtluse edendamisele, regioonide- ja rahvusvahelise kaubavahetuse aktiveerimisele ning Eesti loodusvarade säästlikule ja keskkonnahoidlikule kasutamisele;

3) Eesti NSV Valitsuse poolt kavandatud majanduspoliitika realiseerimine kaupade sisse- ja väljaveo reguleerimise osas.

6. Litsentsiameti põhiülesanded on:

1) litsentsiavalduste vastuvõtmise ning litsentside väljaandmise, muutmise ja tühistamise korraldamine vastavalt kehtestatud kvootidele ja Eesti NSV majandusministri poolt kinnitatud juhendile;

2) kaupade sisse- ja väljaveo riikliku reguleerimisega seotud informatsiooni kogumine, analüüs ja edastamine riigivalitsemis- ja majandus-asutustele ning sisse- ja väljaveoga tegelejatele;

3) kaupade sisse- ja väljaveoga tegelejate juriidiline nõustamine sisse- ja väljaveo riikliku reguleerimise küsimustes;

4) kaupade sisse- ja väljavedu reguleerivate õigusaktide projektide ettevalmistamine;

5) kontroll koos Eesti NSV tolliorganite, piirikontrolliteenistuste ja pangaasutustega kaupade sisse- ja väljaveo riikliku reguleerimise korra järgimise üle;

6) sanktsioonide rakendamine kaupade sisse- ja väljaveo riikliku reguleerimise korra vastu eksinute suhtes;

7) kehtestatud sisse- ja väljaveokvootide arvestuse pidamise ning nende kasutamise korraldamine;

8) kaupade sisse- ja väljaveolitsentside registri pidamine ning litsentside kasutamist hõlmava andmepanga loomine ja haldamine;

9) oma pädevuse piires informatsiooni- ja majanduslase koostöö korraldamine teiste liiduvabariikide, välisriikide, maakonna- ja linnavalitsuste, Eesti NSV tolliorganite, piirikontrolliteenistuste ja pangaasutustega.

7. Litsentsiamet täidab oma põhiülesandeid koostöös Eesti NSV ministeeriumide, riiklike ametite, maakonna- ja linnavalitsuste, tootjate ja ettevõtjate ühenduste ning pangaasutustega.

III. Litsentsiameti õigused ja vastutus

8. Litsentsiametil on õigus:

1) saada Eesti NSV ministeeriumidelt, riiklikelt ametitelt, inspeksioonidelt, kohaliku omavalitsuse täitevorganitelt, ettevõtetelt, asutustelt ja organisatsioonidelt ning üksikisikutelt oma tööks vajalikku informatsiooni tootmismahdade, kaupade sisse- ja väljaveooperatsioonide ning vastavate arvelduste kohta;

2) peatada kaubatehinguid ja nendega seotud arveldusi, kui rikutakse kauba sisse- ja väljaveo reguleerimise korda;

3) kontrollida kõigi juriidiliste ja üksikisikute sisse- ja väljaveooperatsioonidealast dokumentatsiooni;

4) moodustada ajutisi komisjone ja töögrupe, kaasata lepingu alusel oma töösse inspektoreid ja eksperte;

5) esitada kauba sisse- ja väljaveo reguleerimise korda rikkunutele kahjutasu- ja trahvinõudeid kas otse või Eesti NSV Riikliku Arbitraaži või kohtu kaudu.

9. Litsentsiamet vastutab:

1) kaupade sisse- ja väljaveo riikliku reguleerimise süsteemi otsarbeka korraldamise eest;

2) Eesti NSV seadusandlike aktide ja Eesti NSV Valitsuse otsuste ellurakendamise eest;

3) kaupade sisse- ja väljaveo riikliku reguleerimisega seotud informatsiooni säilimise, usaldusvääruse ja õigeaegse avalikustamise eest;

4) tema käsutuses oleva juriidiliste ja üksikisikute ärialase informatsiooni konfidentsiaalsuse tagamise eest.

IV. Litsentsiameti eelarve

10. Litsentsiameti aparadi ülalpidamiskulud kaetakse Eesti NSV riigieelarvest. Nende kulude iga-aastase piirsumma kinnitab Eesti NSV Valitsus.

V. Litsentsiameti juhtimine

11. Litsentsiametit juhib peadirektor. Peadirektori nimetab ametisse Eesti NSV Valitsuse esimees Eesti NSV majandusministri ettepanekul.

12. Peadirektor kannab vastutust litsentsiameti tegevuse ja jooksva töö korraldamise, tema finants- ja majandustegevuse ning käesoleva põhimääruse täitmise eest.

13. Peadirektor kinnitab litsentsiameti aparadi struktuuri, töötajate koosseisu ja palgamäärad Eesti NSV Valitsuse poolt kindlaksmääratud töötasustamisfondi piires ning lähtudes ametipalkade skeemist.

14. Oma ülesannete täitmisel annab peadirektor käskkirju ja juhendeid, komplekteerib kaadrit, määrab tööjaotuse ning otsustab litsentsiameti tegevusse ekspertide ja koosseisuväliste spetsialistide kaasamise ning nende töötasustamise.

VI. Aruandlus

15. Litsentsiamet esitab oma tegevuse vormikohase aruande Eesti NSV Valitsuse poolt kehtestatud korras.

VII. Pretensioonide läbivaatamine

16. Vaidlused ja pretensioonid litsentsiameti tegevuse suhtes ning muud kaebused, mis ei leia lahendust litsentsiametis ega kuulu Eesti NSV Riikliku Arbitraaži või kohtu pädevusse, lahendab Eesti NSV majandusminister.

VIII. Litsentsiameti reorganiseerimine ja tegevuse lõpetamine

17. Litsentsiameti reorganiseerimise ja tema tegevuse lõpetamise otsustab Eesti NSV Valitsus.

EESTI NSV VALITSUSE MÄÄRUS

170 Mõnede valitsuse määruste kehtetuks tunnistamise kohta

Seoses Eesti NSV Valitsuse 29. detsembri 1989. a. määrusega nr 432 (ENSV Teataja 1990, nr. 1, art. 25) Eesti NSV Valitsus määrab:

Tunnistada kehtetuks valitsuse määrused vastavalt juurdelisatud loetelule.

Eesti NSV Valitsuse esimees I. TOOME

Eesti NSV riigiminister T. JÄRVE

Kinnitatud

Eesti NSV Valitsuse 30. märtsi 1990. a.
määrusega nr. 71.1.11**Valitsuse kehtivuse kaotanud määruse****loetelu**

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. aprilli 1974. a. määruse nr. 170 «Amortisatsioonieraldiste ühtsete normide kohta» (ENSV Teataja 1974, nr. 22, art. 197) punktid 1 ja 2.
2. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. juuli 1984. a. määruse nr. 386 «Kapitaalehituse planeerimise, organiseerimise ja juhtimise parandamise kohta» (ENSV Teataja 1984, nr. 41, art. 488) punkti 1 alapunktid 1 ja 2, alapunkti 3 esimene lõik, punktid 2, 3 ja 5—9, punkti 10 alapunktid 1, 2, 4, 6—8, 13 ja 15, alapunkti 17 esimene ja kolmas lõik, alapunkti 18 esimene, teine, viies ja kuues lõik, alapunkt 19, alapunkti 20 esimene—neljas ja kuues—üheteistkümnes lõik, alapunktid 21 ja 22.
3. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. märtsi 1985. a. määruse nr. 152 «Projekteerimis- ja eelarvetöö edasise täiustamise ning ehituses eksperitiisi ja autorijärelevalve osatähtsuse suurendamise kohta» (ENSV Teataja 1985, nr. 28, art. 466) punktid 17 ja 18.
4. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 16. septembri 1986. a. määruse nr. 500 «Ehituses majandusmehhanismi täiustamise abinõude kohta» (ENSV Teataja 1986, nr. 41, art. 659) punktid 1 ja 3—8.
5. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 3. veebruari 1987. a. määruse nr. 37 ««Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjade» kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1987, nr. 14, art. 185) punkt 1.
6. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1987. a. määruse nr. 679 «Seoses NSV Liidu seadusega «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» ja majanduse juhtimise ümberkorraldamist käsitlevate teiste otsustega Eesti NSV valitsuse otsuste kehtetuks tunnistamise ja muutmise kohta rahvamajanduse finantside, krediidi ja arvelduste küsimustes» (ENSV Teataja 1988, nr. 12, art. 148) lisa nr. 2 punkti 4 alapunkt 1.
7. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. augusti 1988. a. määrus nr. 419 «1989. ja 1990. aasta riiklike tellimuste väljatöötamise korra kohta» (ENSV Teataja 1988, nr. 50, art. 715).
8. Eesti NSV Ministrite Nõukogu 17. veebruari 1989. a. määrus nr. 77 ««Ehituse finantseerimise ja krediteerimise eeskirjade» täiendamise kohta» (ENSV Teataja 1989, nr. 10, art. 117).
9. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. märtsi 1989. a. määrusega nr. 121 (ENSV Teataja 1989, nr. 14, art. 158) kinnitatud muudatuste punkti 3 alapunkt 3.

EESTI NSV VALITSUSE MÄÄRUS

171 «Eesti NSV Tööstus- ja Energeetikaministeeriumi põhimääruse» kinnitamise kohta

Eesti NSV Valitsus määrab:

1. Kinnitada juurdelisatud «Eesti NSV Tööstus- ja Energeetikaministeeriumi põhimäärus».
2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 6. oktoobri 1988. a. määruse nr. 494 ««Eesti NSV Riikliku Tööstuskomitee põhimääruse» kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1988, nr. 46, art. 669) punkt 1 ja 15. detsembri 1988. a. määruse nr. 591 ««Eesti NSV Riikliku Kütuse- ja Energeetikakomitee põhimääruse» kinnitamise kohta» (ENSV Teataja 1989, nr. 1, art. 12) punktid 1—3.

Eesti NSV Valitsuse esimees I. TOOME
Eesti NSV riigiministri asetäitja E. BEKKER

Tallinn, Toompea, 3. aprillil 1990. Nr. 72.

Kinnitatud
Eesti NSV Valitsuse 3. aprilli 1990. a.
määrusega nr. 72

**Eesti NSV Tööstus- ja Energeetikaministeeriumi
põhimäärus****I. Üldsätted**

1. Eesti NSV Tööstus- ja Energeetikaministeerium (edaspidi Tööstusministeerium) on Eesti NSV riigivalitsemise keskorgan, kes teostab Eesti NSV Valitsuse tööstus- ja energeetikapoliitikat.
2. Tööstusministeeriumi põhiülesanne on Eesti NSV tööstus- ja energeetikapoliitika väljatöötamine ning teostamine, tööstuse ja energeetika strateegilise arengu tagamine, nende majandusharude ettevõtete integreerimine Eesti NSV rahvamajanduskompleksi ja eelduste loomine vabariigi majandusliku iseseisvuse realiseerimiseks.
3. Tööstusministeerium juhindub oma tegevuses Eesti NSV konstitutsioonist, teistest Eesti NSV seadustest, Eesti NSV Valitsuse otsustest ja käesolevast põhimäärusest.
4. Tööstusministeerium tagab Eesti NSV-s paiknevate riiklike tööstus- ja energeetikaettevõtete, koondiste ja organisatsioonide ning selles valdkonnas tegutsevate munitsipaalettevõtete, aktsiaseltside, -ühistute ja ühissetevõtete tegevuse koordineerimise.
5. Tööstusministeerium on juriidiline isik, kellel on Eesti NSV riigivapi kujutise ja oma nimega pitsat.

II. Tööstusministeeriumi tegevuse eesmärgid ja funktsioonid

6. Temale pandud ülesannete täitmiseks Tööstusministeerium:

1) korraldab ja koordineerib Eesti NSV töösus- ja energeetikaalast tegevust vastavalt Eesti NSV majanduse riikliku reguleerimise põhimõtetele;

2) analüüsib vabariigi tööstuse ja energeetika olukorda ja tootmisstruktuuri ning korraldab selle alusel tööstuse ja energeetika arengu prognooside ja programmide ning investitsioonipoliitika väljatöötamist ja elluviimist;

3) võtab osa majanduse regulatsiooni süsteemi väljatöötamisest hinna- ja maksupoliitika kaudu;

4) soodustab munitsipaalettevõtete, aktsiaseltside, ühistute ja ühisettevõtete moodustamist ning tegevust hinna- ja maksupoliitika kaudu.

Esitab valitsusele ettepanekuid kapitali paigutamise kohta aktsiaseltside juhtimiseks;

5) korraldab vabariigi kütuse- ja energiaressursside tootmis- ja tarbimisbilansside koostamist. Kindlustab vabariigi rahvamajanduse kütuse- ja energiaressursside ning kergetööstustoodete valmistamiseks vajalike toormeressurssidega. Osaleb tootmistehnilise otstarbega toodangu kaubavahetusfondi loomises ja kasutamise koordineerimises;

6) edendab kõrgtehnoloogiale orienteeritud tootmist ning teaduse ja tootmise integratsiooni, võtab osa teaduse ja tehnika progressi eelisuundade kindlaksmääramisest ning aitab kaasa tehnokülade loomisele;

7) analüüsib Eesti NSV seaduste ja Eesti NSV Valitsuse otsuste rakendamist, töötab välja normatiivaktide projekte, esitab need läbivaatamiseks Eesti NSV Valitsusele ja tagab seaduslikkuse oma valitsemisalas;

8) korraldab suhteid teiste Eesti NSV ministeeriumide, maakonna- ja linnavalitsustega ning NSV Liidu, teiste liiduvabariikide ja välisriikide vastavate organite, riigiasutuste ning rahvusvaheliste organisatsioonidega;

9) suunab riiklike tööstus- ja energeetikaettevõtete tootmisalast koostööd;

10) lahendab koos maakonna- ja linnavalitsustega tööstus- ja energeetikaettevõtete regionaalse paiknemise küsimusi;

11) valmistab ette riigitellimuslepinguid ministeeriumi halduses olevatele riiklikele ettevõtetele, korraldab riigitellimuslepingute sõlmimist ja osaleb nende kindlustamises materiaalsete ressurssidega;

12) korraldab statistika-, majandusanalüüsi- ja teadusuuringute läbiviimist ning informatsiooni kogumist, töötlemist ja rakendamist;

13) võtab osa toodangu sisse- ja väljaveo reguleerimisest kvootide ning litsentside abil;

14) koostööd teeb riiklike tööstus- ja energeetikaettevõtete asutamis- ja arendamisega;

15) võtab osa maa, maapõue, veeressursside ja õhu kaitse meetmete väljatöötamisest ning korraldab nende rakendamist;

16) koordineerib kaadri valikut ja paigutamist, juhtide ja spetsialistide ettevalmistamist ning täienduskoolitust;

17) tagab muude Eesti NSV seadusandluses ettenähtud tööstus- ja energeetikaalaste funktsioonide täitmise.

III. Tööstusministeeriumi õigused

7. Tööstusministeeriumil on temale pandud ülesannete täitmiseks oma pädevuse piires õigus:

1) saada Eesti NSV ministeeriumidelt, riiklikelt ametitelt, inspeksioonidelt, maakonna- ja linnavalitsustelt, samuti Eesti NSV territooriumil paiknevatelt ettevõtetelt, asutustelt ja organisatsioonidelt tööks vajalikke andmeid;

2) kaasata oma halduses olevate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide, samuti maakonna- ja linnavalitsuste esindajaid ning moodustada komisjone ja töögrupe ministeeriumi töös üleskerkivate küsimuste läbivaatamiseks, samuti kaasata lepingute alusel töösse spetsialiste;

3) pidada läbirääkimisi ja sõlmida kokkuleppeid Eesti NSV, teiste liiduvabariikide ja välisriikide ettevõtete, asutuste ja organisatsioonidega;

4) moodustada, reorganiseerida ja likvideerida oma halduses olevaid riiklikke ettevõtteid, asutusi ja organisatsioone käesolevast põhimäärusest tulenevate ülesannete lahendamiseks;

5) anda määrusi, käskkirju ja juhendeid.

IV. Tööstusministeeriumi juhtimine

8. Tööstusministeeriumi juhib Eesti NSV tööstus- ja energeetikaminister, kelle nimetab ametisse Eesti NSV Ülemnõukogu Eesti NSV Valitsuse esimehe ettepanekul.

Tööstus- ja energeetikaministri asetäitjad nimetab ametisse Eesti NSV Valitsuse esimees Eesti NSV tööstus- ja energeetikaministri ettepanekul.

9. Eesti NSV tööstus- ja energeetikaminister:

1) tagab ministeeriumile põhimäärusega pandud, samuti Eesti NSV Valitsuse poolt antud ülesannete täitmise;

2) kinnitab ministeeriumi struktuuri, töötajate koosseisu ja palgamäärad Eesti NSV Valitsuse poolt kindlaksmääratud töötasustamisfondi piires ning lähtudes ametipalkade skeemist;

3) võtab tööle ja vabastab töölt ministeeriumi töötajaid;

4) kontrollib ministeeriumi eelarve sihipärast kasutamist ja käsutab kooskõlas seadusandlusega ministeeriumi vara;

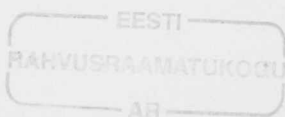
5) kinnitab ministeeriumi struktuuriüksuste ja tema halduses olevate ettevõtete, asutuste ja organisatsioonide põhimäärused.

10. Eesti NSV tööstus- ja energeetikaministri asetäitjatel on õigus vastu võtta otsuseid ministri poolt määratud tegevusvaldkondade piires.

11. Ministeeriumi ülalpidamiskulud kaetakse Eesti NSV riigieelarvest.

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Riigikantselei,
Trükipoognaid 1,25. Arvestuspoognaid 1,5. Tellimuse nr. 547.
ENSV Riigikantselei Trükikoda, Tallinn.

Raamatupalat
90-873a
3.05.90.